

ERHVERVS- OG
VÆKSTMINISTEREN

1. april 2014

Besvarelse af spørgsmål 26 ad L 119 stillet af Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalget den 27. marts 2014.

ERHVERVS- OG
VÆKSTMINISTERIET
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Spørgsmål:

Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 27/3-14 fra Finansrådet, jf. L 119 - bilag 9.

Tlf. 33 92 33 50
Fax 33 12 37 78
CVR-nr. 10 09 24 85
EAN nr. 5798000026001
evm@evm.dk
www.evm.dk

Svar:

Finansrådet har henvendt sig med et ønske om, at det foreslåede forbud i L 119, mod brug af variabel løn baseret på opnåelse af salgsmål til detailkunder begrænses, så det alene finder anvendelse i forhold til salg til privatkunder eller erhvervs-kunder, hvis forhold ikke adskiller sig væsentligt fra privatkundeforhold.

Finansrådet anerkender, at der er et beskyttelsesbehov for privatkunder forstået som private personer, der er kunder i et pengeinstitut, og ligeledes for mindre erhvervsdrivende kunder, da deres forhold ikke adskiller sig væsentligt fra private kunders forhold. Finansrådet anfører, at ved at lave en udvidelse af anvendelsesområdet til detailkunder bliver en række erhvervsdrivende også omfattet af forbuddet.

Formålet med forslaget er at mindske risikoen for interessekonflikter. Forslaget er således udtryk for et ønske om at håndtere den potentielle interessekonflikt hos en sælger af eller rådgiver om værdipapirer til detailkunder, der risikerer at opstå, når den ansatte har individuelle bonusordninger, hvis størrelse er direkte relateret til salget af værdipapirer til detailkunder og som dermed kan lede til uhensigtsmæssigt risikobetonede investeringer, der ikke nødvendigvis er i kundens interesse. Det uanset om der er tale om forbrugerforhold eller erhvervs-kundeforhold.

Værdipapirhandlere er allerede underlagt en pligt til at mindske risikoen for interessekonflikter og en pligt til at håndtere de konflikter, der alligevel måtte opstå. Dette følger af retningslinjerne fra European Securities and Markets Authority (ESMA). Der ses dog at være et særligt beskyttelses-hensyn i de tilfælde, hvor der er sammenhæng mellem salgsmål til detailkunder og variable løndele til de ansatte, der har den direkte kontakt med detailkunderne. Forslaget skal således ses som en præcisering af, at en aflønningsstruktur, der giver mulighed for at opnå variable løndele baseret på salg til detailkunder, ikke kan være i overensstemmelse med en forsvarlig interessekonfliktpolitik for en virksomhed, der har tilladelse til værdipapirhandel.

Det er korrekt, at begrebet detailkunder omfatter en bredere kreds end rent private kundeforhold. Begrebet detailkunder kendes allerede i dag fra bekendtgørelsen om investorbeskyttelse ved værdipapirhandel og stammer oprindeligt fra MiFID direktivet. Begrebet detailkunde er således i dag velkendt og velafgrænset, bl.a. ud fra kriterier som fx omsætning og egenkapital, mens det samme ikke er tilfældet, for så vidt angår en afgrænsning som foreslået af Finansrådet. I bekendtgørelsen er detailkunder defineret som kunder, der ikke er godkendte modparter eller professionelle kunder. Denne definition anvendes i forhold til en række investorbeskyttelsesregler, som skal sikre en beskyttelse af kunder, der ikke kan forventes at have særlig viden om fx komplekse finansielle instrumenter, herunder erhvervsdrivende, som ikke har investering og værdipapirhandel som deres hovederhverv.

Detailkundebegrebet omfatter en gruppe kunder, hvor der er et særligt behov for beskyttelse, hvorfor forslagets anvendelsesområde ikke bør indsnævres. Det ud fra bl.a. baggrunden for anbefalingen i Rangvidudvalgets rapport. Der er således for alle kundetyper omfattet af begrebet detailkunder et beskyttelseshensyn i forbindelse med handel og rådgivning med komplekse finansielle instrumenter, hvorfor dette begreb bør anvendes.

Når det er sagt, så skal det bemærkes, at det foreslåede forbud ikke er et generelt forbud mod brug af variabel løn, men alene et forbud mod brug af variabel løn baseret på opnåelse af et bestemt salgsmål til detailkunder. Det vil således fortsat være muligt for de omfattede virksomheder at tildele deres ansatte variabel løn, hvor opnåelsen heraf er baseret på andre kriterier end et konkret salgsmål i forhold til detailkunder.

På baggrund heraf mener jeg ikke, der er grundlag for at fremsætte et ændringsforslag som ønsket af Finansrådet.